IMPLEMENTATIE VAN HET IRIS-PLATFORM BIJ PALLIATIEVE PATIËNTEN: INVLOED OP DE SAMENWERKING TUSSEN DE BETROKKEN ZORGVERLENERS – MIXED METHOD ONDERZOEK

Haio: VANDERSTRAETEN Katrien , U.G.
Promotor: PYPE Peter , U.G.
Praktijkopleider: GEVAERT Jean-Marie

Context: Met het ouder worden van de bevolking stijgt de incidentie en prevalentie van chronische aandoeningen en multimorbiditeit. Hiermee gaat een toename van de nood aan palliatieve zorg gepaard. Het merendeel van de palliatieve patiënten wenst thuis te sterven. Patiënten die thuis palliatieve verzorging krijgen, hebben meer kans om thuis te overlijden, hebben een betere symptoomcontrole en behouden de beste levenskwaliteit. Studies hebben aangetoond dat een goed gecoördineerd, interprofessioneel team nodig is om kwaliteitsvolle palliatieve thuiszorg te leveren. Daarnaast is bewezen dat de zorg door een goed samenwerkend, interprofessioneel team de ervaringen rond levenseinde en waardig sterven bij de patiënt positief beïnvloedt. Studies geven aan dat gestandaardiseerde en up-to-date informatie in een elektronisch medisch dossier de interprofessionele samenwerking kan versterken.

Onderzoeksvraag: Voor dit onderzoek wordt onderzocht of een gedeeld elektronisch medisch dossier tussen de verschillende eerstelijns zorgverleners in de palliatieve thuiszorg kan leiden tot een verschil in de samenwerking. Het gekozen dossier voor deze studie is het online platform IRIS.

Methode: Artsen, verpleegkundigen, palliatief verpleegkundigen en een kinesist uit de regio's Kluisbergen, Ronse, Oudenaarde, Lebbeke en Buggenhout werden gecontacteerd voor deelname aan dit onderzoek. De samenwerking voor en na gebruik van het IRIS-platform werd onderzocht adhv een vertaalde versie van de Assessment of Interprofessional Team Collaboration Scale (AITCS). Het IRIS-dossier werd opgestart bij 5 palliatieve patiënten. Gezien op deze manier te weinig vragenlijsten werden ingevuld, werden, na goedkeuring van het amendement bij het ethisch comité, artsen en verpleegkundigen gecontacteerd die reeds ervaring hebben met het IRIS-dossier voor het invullen van de vragenlijst. Aanvullend werd kwalitatief onderzoek verricht adhv 8 interviews met zorgverleners met ervaring met het IRIS-dossier.

Resultaten: Er werden 77 vragenlijsten ingevuld en onderzocht. 58 (75,3%) zorgverleners werkten nog nooit met IRIS, 19 (24,7%) wel. De vragenlijst werd ingevuld door 25 mannen en 52 vrouwen. De gemiddelde leeftijd was 43 jaar (range 23 tot 70 jaar). Er vulden 46 huisartsen de vragenlijst in, 26 thuisverpleegkundigen, 1 palliatief verpleegkundige, 2 kinesisten, 1 zorgmanager en 1 eerstelijnsverpleegkundige. Gemiddeld werkt men 18 jaar (range 1 tot 45 jaar) in de praktijk, waarvan 12 jaar (range 0 tot 42 jaar) in het huidige team. Twee van de 48 vragen uit de vragenlijst toonden een significant resultaat: enerzijds werd gevonden dat IRIS-gebruikers meer erkennen dat er gedeelde kennis en vaardigheden zijn, anderzijds toonden de resultaten dat IRIS-gebruikers minder geneigd zijn de aanwezigheid van de patiënt aan te moedigen op teamvergaderingen. Alle geïnterviewde zorgverleners schetsen een positief beeld over het IRIS-platform. IRIS zorgde volgens alle geïnterviewde zorgverleners voor meer en betere communicatie. Zes van de 8 zorgverleners gaven aan beter voorbereid te zijn op hun bezoek aan de patiënt. Dit zorgt ervoor dat alle zorgverleners eenduidig kunnen communiceren naar de patiënt. Niet iedereen was echter even enthousiast over de online vorm van communiceren, sommigen verkiezen het schriftelijk document boven een online platform. Er wordt ook gevreesd dat persoonlijke contacten met de andere

zorgverleners op de achtergrond zou verdwijnen.

Conclusie: Deze studie, die het effect van een gedeeld elektronisch medisch dossier tussen de verschillende eerstelijns zorgverleners in de palliatieve thuiszorg onderzocht, kon geen duidelijke verandering in samenwerking aantonen. Desondanks werd aan de hand van interviews door alle zorgverleners aangegeven dat zij een betere communicatie ondervonden via het IRIS-platform. Daarnaast hadden hulpverleners het gevoel beter op de hoogte te zijn en beter voorbereid te zijn op de huisbezoeken.